

souzeného s odsouzením pro zločin ustanovenými občanských předpisů politických. Nejde tu tedy o žádné zostření trestu smrti ve smyslu §u 50 tr. zák., nýbrž pouze o vyslovení účinku spojeného s odsouzením pro zločin, uložené soudům dle imperativního znění zákona čís. 75 sb. z. a n. z roku 1919 a zákonů jej doplňujících.

Čís. 1257.

Porotní soud jest povinen dáti otázky tak, jak toho vyžaduje obžaloba, není však vázán právním názorem státního zastupitelství, takže i v případě kladného zodpovědění hlavní otázky musí obžalovaného z obžaloby sprostiti, je-li toho názoru, že čin, jehož se obžalovaný dle výroku porotců dopustil, není v zákoně ohrožen trestem.

(Rozh. ze dne 31. srpna 1923, Kr I 430/23.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl po ústním líčení zmateční stížnost obžalovaného do rozsudku porotního soudu v Chebu ze dne 9. května 1923, jímž byl stěžovatel uznán vinným zločinem zhářství dle §§ů 166, 167 lit. b), c) tr. zák. a zločinem nedokonaného podvodu dle §u 8, 197, 200, 203 tr. zák., zrušil však dle §u 350 tr. ř. sám od sebe napadený rozsudek, pokud šlo o výrok, odsuzující stěžovatele pro zločin nedokonaného podvodu dle §u 8, 197, 200 a 203 tr. zák., spáchaný prý tím, že dne 8. srpna 1922 v Š. zapáliv dům Ondřeje M-a v úmyslu, by pojišťovací společnosti »C.« v Praze a »Pojišťovnu rolnického svazu«, u nichž měl svou usedlost čís. p. 5 v Š. proti požáru pojištěnu, uvedl co do příčiny vzniku případného požáru vlastního domu v omyl, čímž uvedené pojišťovny měly utrpěti na svém majetku škodu 2000 Kč převyšující, předsevzal listivé jednání ku skutečnému vykonání vedoucí, při čemž však zločin jen pro náhodu nebyl dokonán, a obžalovaného dle §u 259 čís. 3 tr. ř. pro tento čin trestný z obžaloby sprostil.

D ů v o d y:

Pochybenými jsou vývody zmateční stížnosti, zabývající se důvodem čís. 5 §u 344 tr. ř. Předem budiž podotknuto, že vývody tyto spadají věcně do oboru důvodu dle čís. 6, ježto jimi jest tvrzeno porušení předpisu §u 318 tr. ř. a na porušení takové vztahuje se zvláštní důvod čís. 6, kdežto důvod čís. 5 je rázu všeobecného, jenž vzhledem na zvláštní předpis čís. 6 zde v úvahu nepřichází. S hlediska tohoto důvodu (čís. 6) dlužno tudíž přezkoumati, zda porotní soud právem dal porotcům druhou a třetí hlavní otázku. Dle §u 318 tr. ř. směřuje hlavní otázka k tomu, zda obžalovaný jest vinen činem, obžalobou mu za vinu kladeným. Dávaje otázky, je porotní soud vázán stílací obžaloby, ježto — jak dále z uvedeného §u vysvítá — veškeré zákonné známky činu musí býti v otázkách obsaženy. V tomto případě byl stěžovatel obžalobou obviňován, že, zapáliv dům Ondřeje M-a, spáchal zločin zhářství a zároveň zločin nedokonaného podvodu. Otázky musily tedy obsahovati zákonné známky obou zločinů, při čemž porotní soud měl

možnost tyto známky obou jmenovaných zločinů pojeti buď do jedné otázky, buď je rozdělití a pojeti do dvou otázek. Nezáleželo na tom, zda je právní názor státního zastupitelství, projevený v obžalobě, správným čili nic, nezáleží na tom, zda jde o souběh reální či ideální; vždy musil soud dáti otázky souhlasně s obžalobou a jedině porotcové měli možnost záporným zodpověděním té neb oné otázky vyloučiti ten neb onen děj. Právem tudíž dal soudní dvůr II. a III. hlavní otázku. Co se týče dodatku ku III. hlavní otázce »nur zu beantworten für den Fall der Bejahung der II. Hauptfrage«, budiž připuštěno, že tímto dodatkem byli porotcové obmezeni ve svém právu rozhodnouti se pro tu neb onu eventualitu. Hledíc však na předpis předposledního odstavce Šu 344 tr. ř. nemůže se stěžovatel s úspěchem dovolávati důvodu zmatečnosti dle čís. 6 Šu 344 tr. ř., ježto toto omezení porotců mohlo míti pro obžalovaného účinek jen příznivý; vylučovaloť možnost, by obžalovaný byl v případě záporného zodpověděni druhé hlavní otázky uznán vinným zločinem nedokonaného podvodu, aniž by mělo jiných pro obžalovaného nepříznivých účinků. I tento důvod zmatečnosti tedy neobstojí, ježto bylo zmateční stížnost částečně jako neprovedenou po zákonu, částečně jako neodůvodněnou zavrhnouti (§ 288 a 346 tr. ř.).

Než rozsudek jest stížen jinou, zmateční stížností neuplatňovanou vadou. Jak shora již bylo řečeno, jest soud povinen dáti otázky tak, jak toho vyžaduje obžaloba, není však vázán právním názorem státního zastupitelství, takže i v případě kladného zodpověděni hlavní otázky musí obžalovaného z obžaloby sprostiti, je-li toho názoru, že čin, jehož se obžalovaný dle výroku porotců dopustil, není zákonem ohrožen trestem. Zločin podvodu předpokládá mezi jiným, by byl někdo lstivým předstíráním nebo jednáním uveden v omyl, po případě — jedná-li se jen o pokus, by byl předsevzat nějaký čin zmíněného druhu, při čemž se sice nepodaří uvésti někoho v omyl, z něhož však zlý úmysl pachatelův dochází zjevného výrazu i pro třetí osoby (§ 8 tr. zák. ve spojení s Šem 11 tr. zák.). Tím, co porotcové, zodpověděvše III. hlavní otázku, vyslovili, nedochází podvodný úmysl obžalovaného takovéhoho zjevného výrazu. Tímto výrokem porotců není zjištěn žádný zjevný čin, směřující k tomu, by shora uvedené pojišťovny byly uvedeny v omyl co do příčiny případného požáru vlastního domu obžalovaného, neboť jeho obsahem je jenom, že stěžovatel zapálil stavení M-ovo, nikoliv však, že chtěl zničiti požárem i vlastní dům. Ovšem, že k tomuto úmyslu poukazuje okolnost, že vlastní stavení měl pojištěné na sedminásobnou skutečnou cenu, ale tato okolnost porotci zjištěna nebyla. Zodpověděni třetí hlavní otázky stačilo by snad po subjektivní stránce k odsuzujícímu výroku ve smyslu Šu 170 tr. zák., o takovém činu však zde již z toho důvodu řeči býti nemůže, poněvadž obžalovaný vlastního domu nezapálil. Ve III. hlavní otázce je tudíž obsažena jen subjektivní stránka skutkové podstaty zločinu nedokonaného podvodu, nikoli však i stránka objektivní, takže zjištění dle odpovědi na III. hlavní otázku nenaplnuje skutkové podstaty pokusu dle Šu 8 a Šu 197 tr. zák. a možno tu mluvití jen o přípravném jednání, směřujícím k podvodu. Byl tudíž k újmě obžalovaného čin jeho nesprávně podřaděn trestnímu zákonu, jenž se naň nevztahuje, pročež bylo dle Šu 350 tr. ř. na zrušovacím soudě,

by postupoval tak, jako by v tomto směru byl uplatňován důvod zmatečnosti §u 344 čís. 11 tr. ř.

Čís. 1258.

Dotaz dle §u 306 tr. ř. lze učiniti i za menšího počtu porotců, nežli 30, jen, lze-li i přes to obsaditi lavici porotců se zachováním odmítacího práva stran.

(Rozh. ze dne 1. září 1923, Kr I 322/23.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl po ústním líčení zmateční stížnost obžalovaných do rozsudku porotního soudu v Praze ze dne 22. února 1923, pokud jím byli stěžovatelé uznáni vinnými zločinem násilného smilstva dle §u 127 tr. zák.

Důvody.

Neodůvodněna je stížnost, pokud uplatňuje zmatek §u 344 čís. 4 tr. ř. proto, že předseda učinil dotaz na porotce, v §u 306 tr. ř. předepsaný, jakkoli nebylo přítomno 30, nýbrž jen 28 porotců. Předpis §u 306 tr. ř. sluší vykládati ve spojení s předpisem §u 307 tr. ř., dle něhož se k obsazení lavice porotců vyžaduje přítomnosti 24 nevyločených porotců. Žádáť zákon přítomnosti většího počtu přítomných porotců, nežli k obsazení lavice porotců je zapotřebí proto, by zabezpečeno bylo přes případné vyloučení jednotlivých porotců z příčin, v §u 306 tr. ř. uvedených, dosažení počtu, k obsazení lavice porotců vyžadovaného, aniž by bylo odmítací právo stran dle §u 309 tr. ř. obmezováno. Jelikož v případě, o nějž tu jde, vůbec u žádného z přítomných porotců nebylo podmínek §u 306 tr. ř. čís. 1—4, a při počtu 28 přítomných porotců odmítací právo stran zůstalo více než zachováno, jest zřejmo a nepochybně, že, byť i předpisu §u 306 tr. ř., zmatečností ohroženého jen, pokud jde o dotaz po důvodech vyloučení, nebylo přesně a doslova šetřeno, formální vada ta nemohla míti ani nepříznivého vlivu pro obžalovaného. Zmateční stížnost však také ani nenaznačuje, že by tu byla možnost takového škodlivého vlivu a nemůže proto zmatek dle §u 344 čís. 4 tr. ř. z uvedeného důvodu dle předposledního odstavce §u 344 tr. ř. ve prospěch obžalovaných býti uplatňován (viz též rozhodnutí sb. nejv. soudu čís. 292).

Čís. 1259.

Hlavní otázka porotcům musí se s obžalobou krýti jak co do činu, tak i co do právní kvalifikace. Ustanovení §u 262 tr. ř. nelze tu použiti.

Zločin dle §u 127 tr. zák. lze spáchat i na dítěti, jehož pohlavní ústrojí, nejsouc následkem útlého věku ještě vyvinuto, provedení soulože vůbec vylučuje.

Zločin §u 127 tr. zák. jest spáchán z pohnutek nízkých a nečestných.

(Rozh. ze dne 1. září 1923, Kr II 357/23.)